

i do artykułu 14 ustęp 6,
że „jakkolwiek Rząd Gujany przyjmuje zasadę od-
szkodowania za omyłkowe uwięzienie, jednak obecnie
nie jest możliwe realizowanie tej zasady”.

Panama dnia 8 marca 1977 r.

Zgodnie z artykułem 49 Paktu wszedł on w życie w sto-
sunku do pierwszych 35 wymienionych wyżej państw dnia

23 marca 1976 r., a w stosunku do pozostałych państw
wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty złoże-
nia przez te państwa dokumentów ratyfikacyjnych lub do-
kumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

169

MIĘDZYNARODOWY PAKT PRAW GOSPODARCZYCH, SPOŁECZNYCH I KULTURALNYCH

otwarty do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 grudnia 1966 roku został otwarty do podpisu w Nowym Jorku Międzynarodowy Pakt Praw Gospodar-
czych, Społecznych i Kulturalnych.

Po zaznajomieniu się z powyższym Paktem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak
i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że wymieniony Pakt jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 3 marca 1977 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

(Tekst Paktu jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru.)

170

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1977 r.

**w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Międzynarodowego Paktu Praw Gospodarczych,
Społecznych i Kulturalnych, otwartego do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ar-
tykułem 26 ustęp 2 Międzynarodowego Paktu Praw Gospo-
darczych, Społecznych i Kulturalnych, otwartego do podpi-
su w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r., złożony został
Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjedno-
czonych dnia 18 marca 1977 r. dokument ratyfikacyjny Pol-
skiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższego Paktu.

Wymieniony Pakt wchodzi w życie w stosunku do Pol-
skiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 18 czerwca 1977 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następują-
ce państwa stały się stronami powyższego Paktu, który
wszedł w życie dnia 3 stycznia 1976 r., składając dokumen-
ty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej po-
danych datach:

Kostaryka
Ekwador
Tunezja
Cypr

dnia 29 listopada 1968 r.,
dnia 6 marca 1969 r.,
dnia 18 marca 1969 r.,
dnia 2 kwietnia 1969 r.,

Syryjska Republika Ludowa dnia 21 kwietnia 1969 r.,
 Kolumbia dnia 29 października 1969 r.,
 Urugwaj dnia 1 kwietnia 1970 r.,
 Libia dnia 15 maja 1970 r.,
 Ludowa Republika Bułgarii dnia 21 września 1970 r.,
 Irak dnia 25 stycznia 1971 r.,
 Socjalistyczna Federacyjna
 Republika Jugosławii dnia 2 czerwca 1971 r.,
 Republika Malgaska dnia 22 września 1971 r.

z zastrzeżeniem, że „Rząd Republiki Malgaskiej zastrzega sobie prawo odroczenia stosowania artykułu 13 ustęp 2 Paktu, zwłaszcza w zakresie nauczania podstawowego, gdyż jakkolwiek Rząd malgaski w pełni przyjmuje zasady zawarte w wymienionym ustępie i podjęcie niezbędne kroki w celu ich pełnego zastosowania w możliwie najbliższym terminie, niemniej jednak trudności w ich realizacji, a zwłaszcza problemy finansowe, uniemożliwiają pełne stosowanie tych zasad na obecnym etapie”.

Szwecja dnia 6 grudnia 1971 r.
 z zastrzeżeniem „do artykułu 7 d) Paktu w sprawie prawa do wynagrodzenia za dni świąteczne”.

Dania dnia 6 stycznia 1972 r.
 z zastrzeżeniem, że „Rząd Danii nie może w chwili obecnej zastosować w pełni postanowienia artykułu 7 ustęp d) w sprawie wynagrodzenia za dni świąteczne”.

Chile dnia 10 lutego 1972 r.,
 Kenia dnia 1 maja 1972 r.
 z zastrzeżeniem, że „jakkolwiek Rząd Kenii uznaje i popiera zasady określone w artykule 10 ustęp 2 Paktu, niemniej jednak, biorąc pod uwagę obecną sytuację w Kenii, nie jest niezbędne ustawowe zagwarantowanie zasad określonych w tym artykule”.

Norwegia dnia 13 września 1972 r.
 z zastrzeżeniem do artykułu 8 ustęp 1 d) Paktu stwierdzającym, że „obecnie stosowana w Norwegii praktyka przekazywania sporów o pracę do Państwowej Komisji Płac (stała trójstronna komisja arbitrażowa do spraw płac) na podstawie ustawy parlamentarnej — dla poszczególnych sporów nie będzie uważana za sprzeczną z prawem do strajku, które to prawo jest w pełni uznane w Norwegii”.

Liban dnia 3 listopada 1972 r.,
 Barbados dnia 5 stycznia 1973 r.
 z zastrzeżeniem, że „Rząd Barbadosu zastrzega sobie prawo odroczenia

a) stosowania artykułu 7 punkt a) (i) Paktu w zakresie postanowienia o równej płacy dla mężczyzn i kobiet za równą pracę,

b) stosowania artykułu 10 ustęp 2 w zakresie szczególnej opieki, jaką należy otoczyć matki w rozsądnym okresie przed i po urodzeniu dziecka, oraz

c) stosowania artykułu 13 ustęp 2 a) Paktu w zakresie nauczania podstawowego, gdyż jakkolwiek Rząd Barbadosu w pełni przyjmuje zasady zawarte w wymienionych artykułach i podjęcie niezbędne kroki w celu ich pełnego zastosowania, jednak problemy ich realizacji są tego rodzaju, że pełne zastosowanie tych zasad nie może być zagwarantowane na obecnym etapie”.

Związek Socjalistycznych
 Republik Radzieckich dnia 16 października 1973 r.,
 Niemiecka Republika
 Demokratyczna dnia 8 listopada 1973 r.,
 Białoruska Socjalistyczna
 Republika Radziecka dnia 12 listopada 1973 r.,

Ukraińska Socjalistyczna
 Republika Radziecka dnia 12 listopada 1973 r.,
 Mauritius dnia 12 grudnia 1973 r.,
 Republika Federalna
 Niemiec dnia 17 grudnia 1973 r.,
 Węgierska Republika
 Ludowa dnia 17 stycznia 1974 r.,
 Filipiny dnia 7 czerwca 1974 r.,
 Mali dnia 16 lipca 1974 r.,
 Socjalistyczna Republika
 Rumunii dnia 9 grudnia 1974 r.,
 Mongolska Republika
 Ludowa dnia 18 listopada 1974 r.,
 Rwanda dnia 16 kwietnia 1975 r.
 z oświadczeniem, że w zakresie nauczania Rząd Rwandy będzie związany tylko postanowieniami swej konstytucji.

Jordania dnia 28 maja 1975 r.,
 Iran dnia 24 czerwca 1975 r.,
 Finlandia dnia 19 sierpnia 1975 r.,
 Jamajka dnia 3 października 1975 r.,
 Australia dnia 10 grudnia 1975 r.,
 Czechosłowacka Republika
 Socjalistyczna dnia 23 grudnia 1975 r.,
 Kanada dnia 19 maja 1976 r.,
 Zjednoczone Królestwo
 Wielkiej Brytanii i
 Północnej Irlandii dnia 20 maja 1976 r.

z rozciągnięciem na:

Wyspy Guernsey, Jersey, Man,
 Belize,
 Bermudy,
 Brytyjskie Wyspy Dziewicze,
 Kajmany,
 Wyspy Falklandzkie i terytoria przyległe,
 Gibraltar,
 Wyspy Gilberta,
 Hongkong,
 Montserrat,
 grupę Wysp Pitcairn,
 St. Helena i terytoria przyległe,
 Wyspy Salomona,
 Wyspy Turks i Caicos,
 Tuvalu.

Dokument ratyfikacyjny Zjednoczonego Królestwa zawiera następujące zastrzeżenia i oświadczenia interpretacyjne:

„Po pierwsze, Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza, iż uważa, że na podstawie artykułu 103 Karty Narodów Zjednoczonych w przypadku konfliktu między obowiązkami wynikającymi z artykułu 4 Paktu a obowiązkami wynikającymi z Karty (a mianowicie z artykułu 1 i artykułów 2 i 73 Karty) będą miały pierwszeństwo obowiązki wynikające z Karty.

Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza, że Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Kajmany, Wyspy Gilberta, grupa Wysp Pitcairn, St. Helena i terytoria przyległe, Wyspy Turks i Caicos oraz Tuvalu są krajami rozwijającymi się w rozumieniu artykułu 2 ustęp 3 Paktu.

Rząd Zjednoczonego Królestwa zastrzega sobie prawo interpretowania artykułu 6 jako nie zakazującego nakładania ograniczeń, ze względu na miejsce urodzenia lub zamieszkania, na podejmowanie zatrudnienia w jakimkolwiek rejonie lub na jakimkolwiek terytorium w celu zapewnienia możliwości zatrudnienia pracowników w tym rejonie lub na tym terytorium.

Rząd Zjednoczonego Królestwa zastrzega sobie prawo odroczenia stosowania artykułu 7 punkt a) (i) w zakresie stosowania postanowienia o równej płacy dla mężczyzn i kobiet za równą pracę w prywatnym sektorze na wyspach Jersey, Guernsey, Man, na Bermudach, w Hongkongu i na Wyspach Salomona.

Rząd Zjednoczonego Królestwa zastrzega sobie prawo niestosowania artykułu 8 ustęp 1 b) w Hongkongu.

Rząd Zjednoczonego Królestwa uznając prawo każdego do zabezpieczenia społecznego zgodnie z artykułem 9, zastrzega sobie prawo odroczenia realizacji tego prawa na Kajmanach i Wyspach Falklandzkich z powodu braku środków na tych terytoriach.

Rząd Zjednoczonego Królestwa zastrzega sobie prawo odroczenia stosowania artykułu 10 ustęp 1 w zakresie niewielkiej liczby małżeństw zwyczajowych na Wyspach Salomona i artykułu 10 ustęp 1 w zakresie płatnego urlopu macierzyńskiego na Bermudach i Wyspach Falklandzkich.

Rząd Zjednoczonego Królestwa zachowuje prawo odroczenia stosowania artykułu 13 ustęp 2 a) i artykułu 14 w zakresie obowiązkowego nauczania podstawo-

wego na Wyspach Gilberta, Wyspach Salomona i Tuvalu.

Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza w końcu, że postanowienia Paktu nie będą stosowane do Południowej Rodezji, jeżeli nie poinformuje on Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, że jest w stanie zapewnić pełną realizację zobowiązań wynikających z Paktu w stosunku do tego terytorium".

Tanzania	dnia 11 czerwca 1976 r.,
Zair	dnia 1 listopada 1976 r.,
Surinam	dnia 28 grudnia 1976 r.,
Gujana	dnia 15 lutego 1977 r.,
Panama	dnia 8 marca 1977 r.

Zgodnie z artykułem 27 Paktu wszedł on w życie w stosunku do pierwszych 35 wymienionych wyżej państw dnia 3 stycznia 1976 r., a w stosunku do pozostałych państw wchodzi on w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez te państwa dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych. *E. Wojtaszek*

171

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 listopada 1977 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów ustawy o niektórych podatkach i opłatach terenowych.

Na podstawie art. 3 ust. 5, art. 7 ust. 1, art. 11 ust. 2 i art. 14 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 45, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 243 i z 1976 r. Nr 34, poz. 202) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:
  - a) wynajętych na cele mieszkalne:

cudzoziemcom dewizowym wymienionym w pkt 1 lit. b)	— 55%,
w pozostałych wypadkach	— 25%,"
- 2) w § 3:
  - a) w ust. 1 dodaje się nowe pkt 4a i 4b w brzmieniu:

Przeznaczenie budynku lub jego części	Podatek w zł od 1 m ² powierzchni rocznie			
	na obszarze gmin		na obszarze miast	
	lokale mające tylko instalację elektryczną lub bez tej instalacji	lokale z innymi urządzeniami technicznymi	lokale mające tylko instalację elektryczną lub bez tej instalacji	lokale z innymi urządzeniami technicznymi
„4a) budynki lub ich części zajęte na zakłady rzemieślnicze, nie wyłączając pomieszczeń zajętych na cele administracyjne i socjalne tych zakładów	36,00	60,00	120,00	156,00
4b) budynki lub ich części zajęte na wykonywanie pracy nakładczej	18,00	30,00	60,00	78,00"

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatek od budynków lub ich części zajętych na zakłady rzemieślnicze w zakresie rzemiosł

wymienionych w załączniku do rozporządzenia, na zakłady gastronomiczne nie prowadzące sprzedaży napojów o zawartości alkoholu po-